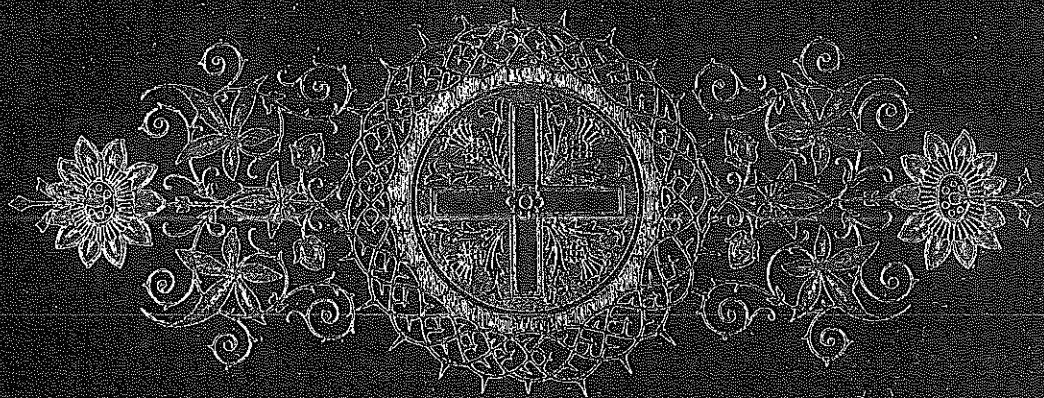

Cantus Passionis

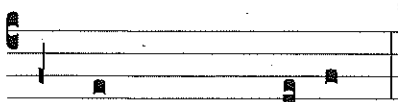
Fasciculus II

Christus

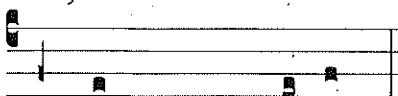
FERIA VI IN PARASCEVE

PAssio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Ioánnem. In illo témpore : Egréssus est Iesus cum discípulis suis trans torrénstem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli eius. Sciébat autem et Iudas, qui tradébat eum, locum : quia frequénter Iesus convénérat illuc cum discípulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohórtem, et a pontificibus et pharisæis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Iesus itaque sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis :

✠ Quem quæri-tis ?

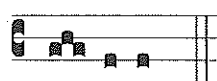
 C. Respondérunt ei : S. *Iesum Nazarénum*. C. Dicit eis Iesus :
✠ Ego sum.

C. Stabat autem et Iudas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis : Ego sum : abiérunt retrórsus, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos :

✠ Quem quæri-tis ?

 C. Illi autem dixerunt : S. *Iesum Nazarénum*. C. Res-
 póndit Iesus :

✠ Dixi vobis, qui-a ego sum : si ergo me quæri-tis, sínite hos

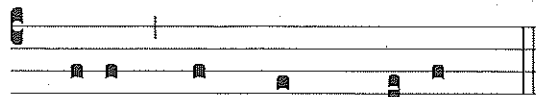

ab-íre.

C. Ut impleretur sermo, quem dixit : Quia quos dedisti mihi, non perdidisti ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum : et percussit pontificis servum : et abscidit auriculam eius dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Iesus Petro :

Mitte gladi-um tu-um in vaginam. Cá-licem, quem dedit mihi

Pater, non bibam illum? adduxerunt eum ad Annam primum,

erat enim socer Cáiphæ, qui erat pontifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consilium dederat Iudæis : Quia expedit, unum hominem mori pro populo. Sequebatur autem Iesum Simon Petrus, et alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, et introivit cum Iesu in atrium pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exiit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, et dixit ostiariæ : et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiaria : *S. Numquid et tu ex discipulis es hominis istius ?* C. Dicit ille : *S. Non sum.* C. Stabant autem servi, et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciebant se. Erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Pontifex ergo interrogavit Iesum de discipulis suis, et de doctrina eius. Respondit ei Iesus :

Ego palam locutus sum mundo : ego semper docui in

synagoga, et in templo, quo omnes Iudæi conveniunt : et in

occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos,

qui audierunt quid locutus sim ipsis : ecce hi sciunt quæ dixerim

ego.

C. Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens : *S. Sic respondes pontifici ?* C. Respondit ei Iesus :

✠ Si male locútus sum, testimoni-um pérhibe de malo : si

autem bene, quid me cædis? C. Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei : S. *Numquid et tu ex discípulis eius es ?* C. Negávit ille, et

dixit : S. *Non sum.* C. Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus eius, cuius abscídit Petrus aurículam : S. *Nonne ego te vidi in horto cum illo ?* C. Iterum ergo negávit Petrus : et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Iesum a Cáipha in prætóríum. Erat autem mane : et ipsi non introiérunt in prætóríum, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit : S. *Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc ?* C. Respondérunt, et dixérunt ei : S. *Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum.* C. Dixit ergo eis Pilátus : S. *Accípite eum vos, et secúndum legem vestram iudicáte eum.* C. Dixérunt ergo ei Iudæi : S. *Nobis non licet interficere quemquam.* C. Ut sermo Iesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætóríum Pilátus, et vocávit Iesum, et dixit ei : S. *Tu es Rex Iudæórum ?* C. Respóndit Iesus :

✠ A temetípso hoc dicis, an á-li-i dixérunt tibi de me?

C. Respóndit Pilátus : S. *Numquid ego Iudæus sum ? Gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi : quid fecisti ?* C. Respóndit Iesus :

✠ Regnum me-um non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo

esset regnum me-um, minístri me-i útique decertárent ut non

tráderer Iudæis : nunc autem regnum me-um non est hinc.

C. Dixit itaque ei Pilátus : S. *Ergo Rex est tu ?* C. Respóndit Iesus :

✠ Tu dicis, qui-a Rex sum ego. Ego in hoc natus sum,

et ad hoc veni in mundum, ut testimoni-um perhibe-am

ve-ri-táti: omnis qui est ex veritáte, audit vocem me-am.

C. Dicit ei Pilátus : S. *Quid est veritas ?* C. Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Iudæos, et dicit eis : S. *Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha : vultis ergo dimittam vobis Regem Iudæorum ?* C. Clamaverunt ergo rursum omnes, dicentes : S. *Non hunc, sed Barábbam.* C. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Iesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes coronam de spinis, imposuérunt cápiti eius : et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicebant : S. *Ave Rex Iudæorum.* C. Et dabant ei álapas. Exivit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis : S. *Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam.* C. (Exivit ergo Iesus portans coronam spineam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis : S. *Ecce homo.* C. Cum ergo vidissent eum pontífices et minístri, clamábant, dicentes : S. *Crucifige, crucifige eum.* C. Dicit eis Pilátus : S. *Accipite eum vos, et crucifigite : ego enim non invénio in eo causam.* C. Respondérunt ei Iudæi : S. *Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit.* C. Cum ergo audisset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est prætóríum iterum : et dixit ad Iesum : S. *Unde es tu ?* C. Iesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : S. *Mihi non lóqueris ? nescis quia potestátem hábeo crucifigere te, et potestátem hábeo dimittere te ?* C. Respondit Iesus :

✠ Non habéres potestátem advérsus me ullam, ni-si tibi datum

esset désuper. Proptére-a, qui me trádidit tibi, maius peccátum

habet.

C. Et exínde quærébat Pilátus dimittere eum. Iudæi autem clamábant dicentes : S. *Si hunc dimíttis, non est amícus Césaris. Omnes enim, qui se regem facit, contradícit Césari.* C. Pilátus autem cum audisset hos sermónes, addúxit foras Iesum, et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta. Et dicit Iudæis : S. *Ecce Rex vester.* C. Illi autem clamábant : S. *Tolle, tolle, crucifige eum.* C. Dicit eis Pilátus : S. *Regem vestrum crucifigam ?* C. Respondérunt pontífices : S. *Non habémus regem, nisi Césarem.* C. Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Iesum, et eduxérunt. Et báíulans sibi crucem, exivit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha : ubi cruci-

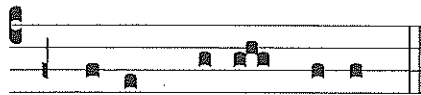
fixerunt eum, et cum eo alios duos, hinc et hinc, médium autem Iesum. Scripsit autem et titulum Pilátus : et posuit super crucem. Erat autem scriptum : Iesus Nazarénus, Rex Iudæórum. Hunc ergo titulum multi Iudæórum legérunt, quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto Pontífices Iudæórum : *S. Noli scribere, Rex Iudæórum, sed quia ipse dixit : Rex sum Iudæórum.* C. Respondit Pilátus : *S. Quod scripsi, scripsi.* C. Míletes ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestiménta eius (et fecerunt quatuor partes : unicuique míliti partem), et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem. *S. Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cuius sit.* C. Ut Scriptúra implerétur, dicens : Partíti sunt vestiménta mea sibi : et in vestem meam misérunt sortem. Et míletes quidem hæc fecerunt. Stabant autem iuxta crucem Iesu, mater eius, et soror matris eius María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Iesus matrem, et discipulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ :

C. Deínde dicit discipulo :

Mú- li-er, ecce fí-li-us tu-us.

C. Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua. Póstea sciens Iesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit :

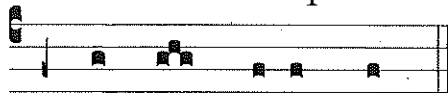
Ecce mater tu-a.

C. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori eius. Cum ergo accepísset Iesus acétum, dixit :

Sí-ti- o.

C. Et inclináto cápite, trádidit spíritum.

Consummátum est.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

C. Iudæi ergo (quóniam Parascève erat), ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo míletes ; et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Iesum autem cum venísset, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura : sed unus mílitum láncea latum eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit : et verum est testimónium eius. Et ille scit, quia vera dicit : ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixérunt.

Post hæc autem rogávit Pilátum Ioseph ab Arimathæa (eo quod esset discipulus Iesu, occúltus autem propter metum Iudæórum), ut tólleret corpus Iesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Iesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Iesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et álces, quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus Iesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Iudæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus : et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Iudæórum, quia iuxta erat monuméntum, posuérunt Iesum.